

nazaj storila, gotovo je to maslo Wretschko-Fikerjevo. „Neue fr. Presse“ pravi, da v ministerstvu nauka je dr. Ficker posebno pospeševal realistične predmete v šolah; dr. Wretschko pa je menda „napredek“ realke naše še posebno s tem pospeševati hotel, da iztira slovenski jezik skor popolnoma. Kar mu je Wretschko svetoval, storil je dr. Ficker; zato „N. fr. Presse“ bridke solze pretaka, da iz naučnega ministerstva pride na mesto predsednika statistične centralne komisije in da ne bode mogel še dalje podirati, kar je pod ministerstvom Hohenwartovim zidal minister Jireček; zato — pravi „Presse“ — se bodo veselili Čehi, Slovenci in farji, da Fickerja ni več v ministerstvu nauka, kajti Ficker jim je kos za kosom tistega plena iztrgal, ki so ga vlovili pod Jirčekom (Ficker hat den Čechen, Slovenen und Pfaffen Stück um Stück ihrer unter Jireček erjagten Beute abgenommen.)

Dokler sedanja sistema veljá, bo Wretschko že tudi druge poti našel „gegen das Ueberwuchern des Slovenenthums“. Le to je dobro, da nič ne trpi — večno.

Národno blago.

Bela Kranja.

Prelepa Bela Kranja, ti imaš dosta naravnih različnosti. Divno i ponosno te zaožijo naravne meje. Od ene strani Kupa, a od druge vinske gorice. Prebiva na tebi še nepopačeni narod Slovenski, to kaže lepa noša iz domačega narodnega kroja. Gotovo le ti, draga moja, moreš ponosna biti na Tvoje ljudi. Beli Kranjec, kako lepo se ti pristoji robača čez braguše, kako lepo ti krije kriljak tvojo po vse pošteno glavo i tvoj pas hrani ti tudi groše oguljenih rok. Nepopačena je še tvoja beseda, a tudi pri tebi se še najde častivredno narodno blago tvojih prededov. Evo tukaj mili mi slovenski narod, tak biser iz bele Kranje. Našel sem med staroverci, kateri tudi na naši zemlji bivajo, prelepo pesem, katera te bode gotovo zanimivala zarad jedra, ki ga ima v sebi, i se tako glasi:

Ajdi, ajdi, da vidim,
Aj, divojka, din din din!
Črnogoro i Cetinj.
Pod Cetinom lozica,
Pod lozico vodica,
V vodici ribica,
Imé ji je Katica.

Tu se navede vsakojako imé, kot Katica (Katarinica) Barica (Barbka) ali Anica itd. Sklepal bi jaz po ovi narodni pesmi, da so naši staroverci, katere tudi Uskoke imenujemo, gotovo v sorodu s Črnogorskimi Uskočk i, toraj da niso prišli iz prave Srbije, ampak da so Bosnjaci kot Črnogorski Uskočki. Škoda bi tedaj bilo zgodovinske take bisere v nemar puščati. Ko mi čas pripustí, naznanim še marsikaj narodnega blaga iz torbice svoje. Skubec.

Volitvene zadeve.

V kmečkih občinah so volitve poslancev za državni zbor končane.

Tako-le so se izvršile po Slovenskem:

Na Kranjskem:

Na Gorenjskem: grof Hohenwart je od 237 oddanih glasov dobil 200. Ustavoverni baron Apfaltrern je dobil le 36 glasov.

V Ljubljanski okolici itd.: grof Barbo je dobil 167; nasprotni kandidat Peter Kozler je dobil 56 glasov. Ustavoverni Brolih je dobil v Litiji menda 6 glasov.

Na Notranjskem: dr. Razlag, ki je dobil 102 glasova; Hohenwart jih je dobil 57.

Na Dolenjskem in Kočevskem je Karl Dežman dobil skupaj 90 glasov. Dr. Strbenec, v zadnji uri namesto nevarno zbolelega Tomšiča za kandidata stavljen, je dobil 26 glasov.

Na Dolenjskem je Viljem Pfeifer dobil skupaj 82 glasov; Irkič skupaj 49, vladni Zagorc pa 27 glasov. Pfeifer je tedaj zmagal le za 3 glasove, da ni prišel v ožjo volitev z Irkičem.

Na Koroškem:

Tukaj sta, žalibog, propadla narodna kandidata g. Einšpieler in g. Vigele. Da je Einšpieler padel, bila je kriva zavrtna agitacija mladoslovencev. Naši koroški bratje so se zanašali na to, da so složni in edini, a nekdo, ki bi bil sam rad kandidiral, pa si ni upal, je po Velikovcu na tihem hujskal ljudi, naj duhovnika Einšpielerja ne volijo. „Narodovci“ so za to skrivno agitacijo vedeli in močno se krohotali, ko so zvedeli, da je Einšpieler propadel.

Na Goriškem:

Je padel mladoslovenec dr. Lavrič; dr. Tonkli in c. k. vladni svetnik Winkler sta prišla v ožjo volitev 20. oktobra, pri kateri je bil izvoljen Winkler.

O ožji volitvi državnega poslanca 20. oktobra pisal je „Glas“ tako-le: „Volitev državnega poslanca za kmečke občine v Goriškem, Tominskem in Sežanskem okrajih, ki se je vršila 15. dne t. m., ni še dognana, ker nobeden treh kandidatov nima absolutne večine glasov. Dobil je glasov skupaj dr. Tonkli 94, Winkler 79, dr. Lavrič 75.

Po takem pride do ožje volitve med našim kandidatom dr. Tonkljem in vladnim kandidatom, c. kr. okrajnim glavarjem g. Winklerjem, ki se bo vršila že v ponedeljek 20. dne t. m.

Naša stranka zamore z izidom volitve za zdaj zadovoljna biti, ker moralna zmaga je naša vkljub nepostavnemu pritiskanju in zaničljivem pritiskanju pred volitvijo in pri volitvi nekega c. k. uradnika na Tominskem in vkljub ostudnemu in zlobnemu rogoviljenju nekaterih „Sočanov“ po Goriškem in po Krasu. — Za zdaj, slovenski volilci, le to: Ako ostanejo „Sočani“ dosledni, da nočejo c. kr. uradnika za poslanca, in ako vi vsi, ki ste glasovali za dr. Tonkli-ja, ostanete trdni in neomahljivi tudi pri drugem glasovanju, zmaga je naša. Ali zadnja „Soča“ govori že za Winklerja. Tudi prav! Zdaj vemo, kaj ste.*) S tem pa nočemo črniti g. Winklerja; nikakor ne. Mi ga spoštujemo in cenimo njegove zasluge v duševnem in materijalnem obziru za nas Slovence na Goriškem, in Bog daj, da bi Avstrija imela več takih okrajnih glavarjev. — Al za njega, kandidata sedanje vlade, ne moremo in ne smemo nikakor glasovati.“ In, čujte, „Sočani“ so uradnika volili!

V Istri:

Je izvoljen narodni kandidat Dinko Vitezić, škof Dobrila je žalibog propadel (glej dopis „iz Istre“).

*) V istem listu razgláša „Glas“ skrivno pismo kolovodjev „Sočanskih“ do svojih privržencev, v katerem se med drugimi nahaja sledeče pridušanje: „Povdarjajte posebno možem Vašega kraja, da noben zaveden državljan in pravi rodoljub ne voli uradnikov za poslance.“